

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן גדעון דבורצקי ז"ל

בן שרה ואריה

נולד בירושלים

בתאריך כ"ט בשבט תשי"ב, 25/2/1952

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1970

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ה בתשרי תשל"ד, 21/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 2 שורה: 3 קבר: 13

הותיר אחריו אב ואחות

בן 21 בנופלו

קורות חיים

גדעון, בן שרה ואריה, נולד ביום כ"ט בשבט תשי"ב (25.2.1952) בירושלים. כשהיה בן שש שנים נסע עם משפחתו לארצות-הברית ושם למד בכיתה הראשונה. כתום שנה חזרה המשפחה ארצה וגידו המשיך את לימודיו בגמנסיה רחביה. כעבור שש שנים, שוב יצאה המשפחה לארצות הברית. את לימודיו בכיתה ח' עשה גידו בבית-ספר אמריקני ושם היה עליו לשוב ולהשתלב בין חברים חדשים ולהסתגל לשפה חדשה ולאורח-חיים שונה. משחזר עם המשפחה לירושלים, המשיך את לימודיו במגמה הריאלית בגמנסיה רחביה, עד שסיים אותה ונתנה לו תעודת-בגרות. נער סקרן היה וצמא דעת, מתלבט ומופנם. הוא רצה לדעת, לחקור ולהגיע לאמיתות שהיו נשגבות מגילו אך לא נראו לו, ואולי אף לא היו, נשגבות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מבינתו. שאיפתו לחדור לעומקם של דברים, גילו הצעיר ורמתו הגבוהה, כמו חברו יחד ובאו לידי ביטוי בדילוג מעניין לעניין, מתחביב לתחביב, וכן בפיזור חפציו לכל עבר, למגינת לב הוריו. בדיחות היו מהלכות על אי-הסדר של גידי, אך בכל עימות עם חבריו ועם מבוגרים ממנו, בלטו טוב-לבו, יושרו וכנותו, עליזותו וההומור הבריא שלו. הכל חיבבו וכבדו את גידי בגלל תכונותיו אלו.

גדעון גויס לצה"ל בפברואר 1970 וביקש להתנדב לחיל האוויר. ניסה פעמיים לעבור מבדקי טיס, אך נדחה בשל עיוורון-צבעים חלקי. אז הוצב לחיל השריון וכשסיים את הטירונות נשלח, כמרבית חבריו, לחרמ"ש. מאחר שנשא נפשו לטנקים, הייתה זו אכזבה מרה שדכדכה את רוחו חודשים רבים. אט-אט השלים עם היותו בחרמ"ש, ולבסוף אף העדיף את השירות בו והתמסר לו. בתום שנת שירותו הראשונה בצה"ל נשלח לקורס מ"כים חרמ"ש; הוא סיים קורס זה כחניך מצטיין. במחצית שנת 1971 נשלח לקורס קצינים ואף אותו סיים בציון גבוה ומונה מ"מ בחרמ"ש. בתקופת שירותו הסדיר חלתה אמו וזמן קצר לפני שסיים את השירות, נפטרה. גידי אהבה מאוד. אף-על-פי שכבש צערו, ניכר היה שמחלת אמו ומותה זעזעו אותו וטבעו בו אותותיהם. חוות דעת מפקדיו עליו הייתה: "קצין טוב, אחראי ומסור בביצוע תפקידיו".

בסוף דצמבר 1972 שוחרר גידי מהשירות הסדיר וחזר ללימודיו במתמטיקה (מסלול מואץ) ובפיסיקה באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא הצטיין בלימודים ובלט במקוריותו. לא הסתפק בIODעו להשיב על שאלות, אלא ביקש להבין דברים לאשורם, וביושר אינטלקטואלי נדיר לגילו, סירב לומר שהוא מבין דבר, כל עוד לא נתחוויר לו עד תומו. הוא סיים את שנת הלימודים בהצטיינות ומוריו ניבאו לו עתיד מזהיר. עם זאת לא הסתגר בלימודים; קשר קשרי רעות עמוקים והכל הוקירוהו בזכות התחשבותו בזולת, אורך רוחו ונכונותו ליטול על עצמו עול חובות מטרידות. למרבה הפלא אף נעשה מסודר. ביום הכיפורים, בעודו יושב, מתוח ודרוך, ליד מקלט הרדיו ומחכה לקריאה מיחידתו, כתב לאביו שהיה אז בחו"ל: "...כשאני כותב מכתב זה כבר מתחיל הרדיו בהשמעת סיסמאות אזעקה... כולם יושבים ומקשיבים... עד שמכתבי יגיע אליך בוודאי יובהרו דברים לאשורם. אני מקווה בכל לב שהתמודדות חדשה זו ביננו לבין שכנינו תביא בכנפיה את השלום הנכסף ובמחיר נמוך ככל האפשר. על-פי המעט שידוע לי על תכניות צה"ל למנוע התמודדות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מוגבלת ומתישה, אני משער שמאורעות היום יביאו למערכה גדולה ולתוצאות מרחיקות לכת, ושוב אני חוזר ומקווה לנזקים מועטים. אני משער שמכתב זה נשמע דרמטי מאוד ולואי וכשתקראוהו יראה כדרמטי מעל ומעבר למוצדק, על-פי התפתחות המאורעות". גידי נשלח לסיני כמ"מ בפלוגת חרמ"ש בגדוד "אהוד". הוא השתתף בקרבות הבלימה ובמערכה להחזקת ראש הגשר. כשנפגע מפקד הפלוגה, קיבל גידי את הפיקוד עליה. גידי נפל בקרב ליד פאיד ביום כ"ה בתשרי תשל"ד (20.10.1973). על אומץ לבו בחילוץ נפגעים תחת אש תופת, הוענק לו "עיטור העוז", וזה לשון תעודת העיטור: "לאות ולעדות כי 2090411 סרן דבורצקי גדעון ז"ל גילה גבורה במילוי תפקיד קרבי תוך חירוף נפש. תיאור המעשה: ביום 17 באוקטובר 1973 בצהריים, נותרה קבוצה של שמונה צנחנים וטנקאים, חלקם פצועים, בציר 'טרטור'. חיילינו ביעד נשארו ללא תחמושת, בשעה שנורתה עליהם אש האויב ומספר הפצועים הלך וגדל. בניסיון חילוץ נפגע הכוח מטילים. למרות זאת התנדב סרן גדעון דבורצקי ז"ל לחלץ בנגמ"ש שלו, את הקבוצה שנקלעה בין שני טנקים שרופים. בחיפוי רימוני-עשן, שזרק מהנגמ"ש שלו, נכנס סרן גדעון דבורצקי ז"ל, לשטח המכוסה באש אויב רצופה וחילץ את הנפגעים. שבוע לאחר מכן נפל בקרבות. במעשהו זה גילה אומץ-לב עילאי, קור-רוח ואחוות לוחמים. על מעשה זה הוענק לו עיטור העוז, לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל תש"ל - 1970. אייר תשל"ה מאי 1975, רב-אלוף מרדכי גור, ראש-המטה-הכללי". גידי הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אב ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

דברים לזכרו כלולים בספר שהוציאה לאור החטיבה לזכר חלליה.